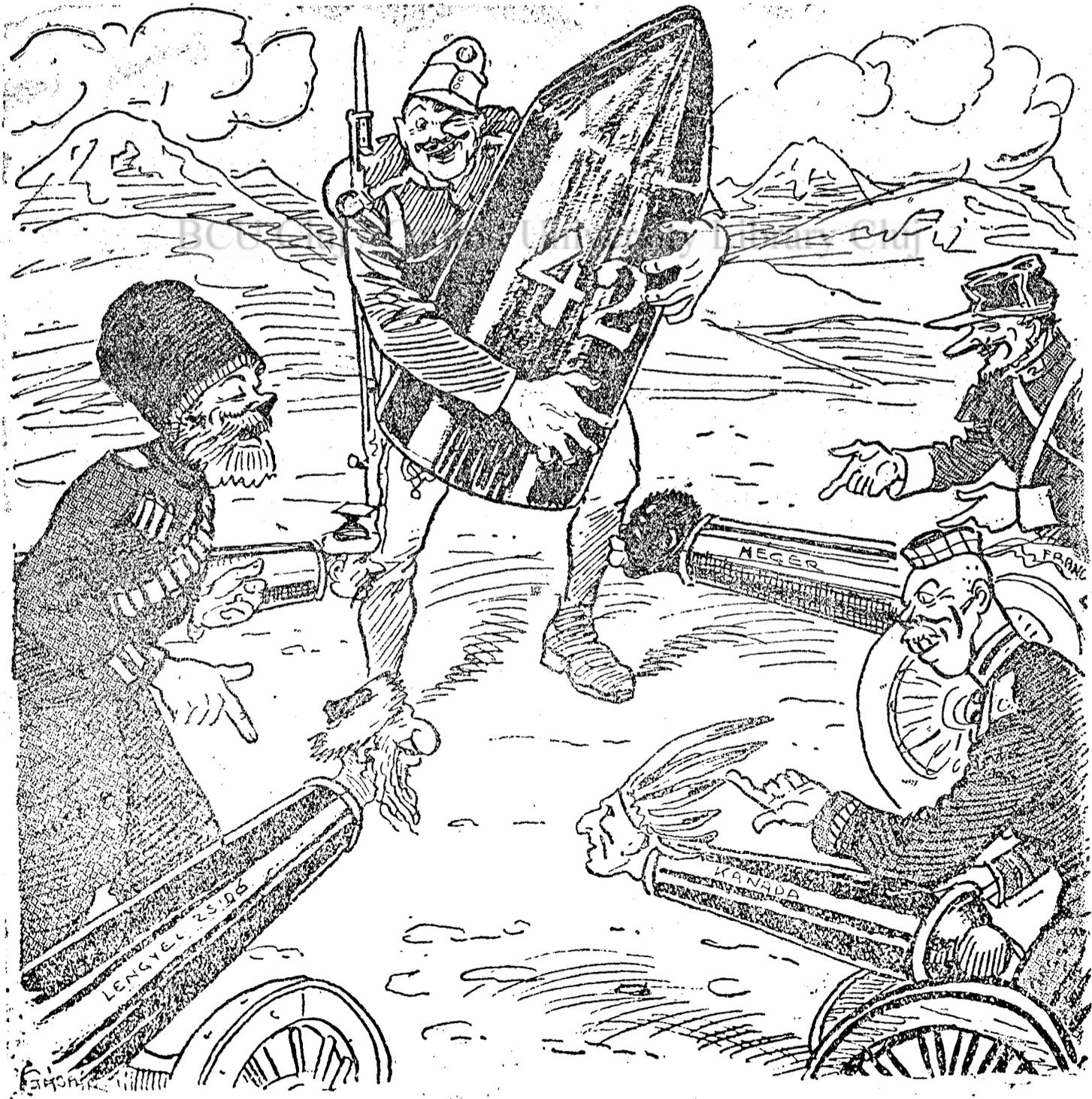

Intrecerea cu tunurile.

Neamțul (cătră Franzuz, Englez și Muscal): Degeaba vă laudați cu tunurile voastre, căci ul' ce am eu în brațe. (Ține în brațe un glonte pentru tunurile uriașe).

Prețul unui exemplar 4 fileri.

Serbia făcând demersuri „energice“ la Poartă.

(Representantul Serbiei la Constantinopol primise instrucțiuni dela guvernul său să presinte Turciei protestările Serbiei.)

Padișahul supărat pe urma acestei purtări obraznice, strigă argatul său poruncindu-i:

— Iusuf! Ian apucă-l de fund și-l asvirlă-l de unde a venit, să nu ne infesteze.

Scurt și cuprinzător.

Ioana (către fetele sale): Să nu credeți că ceca-ce voi doriți ar fi lucrul de căpetenie. Spune-mi tu, Sofică, ce-i lucrul de căpetenie?
Sofica: Că ceca-ce dorește să și capăt.

Insemnat din naștere.

— Ce semn ai pe față? Poate din naștere?
— Nu! Dela soacra mea.

Cântece din războiu.

Frunză verde de pe mai
Ardă-l focul de Muscal,
Mănă-i țara pustia
și armata holera
Să nu lupte contra noastră.

Frunză verde lemn uscat
Eu de-acas când am plecat
Ziua bună mi-am luat
Dela surori, dela frați
Dela părinții mei dragi
Dela prieteni și vecini
C'am plecat în țări străini.

Frunză verde iederă
Oare cât timp o dura
Războiul cu Serbia,
Cu Serbia, Rusia?

Frunză verde lemn sucit
Noi de-acas când am pornit
In mașină ne-am suit.

Frunză verde lemn uscat
Mulți feciori ne-am adunat
și cu trenu am plecat
și noi toți ne-am divănit
și unul astfel a grăit:
Mult o săptămână, două
Serbia va fi ruptă 'n două.
Dar noi nu ne-am nădăit
Că Muscanu osîndit
Mult' aramată va trimite.
Frunză verde de bujor
Sărbului în ajutor.

Frunză verde lemn uscat
Eu de acas când am plecat
Plecat-am tot hoinărind
Tot cântând și suspinînd
și în tren când m'am suit
In Sebeș m'am coborît
In Sebeș nu mult am stat,
Numai pân' ne-am îmbrăcat,
și-apoi când ne-am îmbrăcat
In Galîția am plecat

Patru zile pe mașină
N'am lăsat pușca din mînă.
Patru zile tot pe jos
Fără să dăm de vre-un rus,
Când noi Rușii i-am văzut
șvarmlinie am făcut
și-am început a pușca
Pe Ruși a mi-i secera
Cu sulîța-i îmblăți
Cu spada a mi-i cosi
Cum coseam eu asta vară
Iarba verde pe hotară.

PETRU MUJU din Gîrlîște,
Zugsführer în reg. 43, Marșcomp. 8,
IOSIF MAGARIN din Vrani
Zugsführer reg. 43.

Judecată țigănească.

Judele: Fosta-ți pedepsiți?
Țiganii: Ba, sărutăm tălpile, Măria ta, nici unul dintre noi!
Judele: Hm! Se poate! Atestatul vostru de moralitate zice că a-ți fost închiși!
Țiganii: De închiși am fost închiși, Slăvite dle, dar pedepsiți ba!

Știri de pe câmpul de războiu.

(După rapoarte engleze și rusești.)

— Generalul Hindenburg seceră învingeri neînsemnate asupra Rușilor. (Raport rusec).
(Adecă 60.000 de Ruși au fost prinși și 250 de tunuri rusești luate!)

— Asupra Germanilor am îndreptat un atac nimicitor. (Raport englezesc).
(Adecă Englezii fugeau de se prăpădeau, cuprinși de o mare panică).

— Rușii țintesc admirabil. (Raport francez).
(Adecă țintesc ei, dar nimeresc prost).

— Cazacii luptă cu atâta bravură, încât abia așteaptă să-și poată arunca armele și să se predea. (Raport adevărat).

— Dankl și Auffenberg nu s'au retras în regulă. (Raport rusec).

(Adecă și retrăgându-se au prins 30.000 de Ruși și au luat 150 de tunuri).

— În viitorul apropiat țarul se va pune în fruntea oștirilor. (Dintrun ziar rusec).

(Adecă la câți-va kilometri distanță înapoi frontului).

Socoteala pe pielea ursului.

— Frate, ce zici, la pățania Muscalilor, cari cu milioanele lor de soldați nu pot răzbi înainte, ci rămân tot în acelaș loc întorcându-se roată ca oaia căpiată?

— Asta numai atâta va să însemneze, că Englezii și Franțujii au băut înaint aldămașul pe pielea ursului.

Mică neînțelegere.

Boiereasa (cătră noua servitoare): Ascultă Leno, eu am obiceiul să zic »tu« servitoarelor mele.

Servitoarea: N'am nimica'n contră, din partea mea ne putem zice și »tu«.

Și una și alta.

— Ce-ți place mai bine, să bei sau să măneci?

— După mâncare să beau.

Bun motiv.

Șeful: Domnule comptabil, îți abzie și în prima poți pleca.

Comptabilul: Bine, domnule șef, dar din ce motiv, doar eu n'am sevârșit nimica.

Șeful: Chiar pentru că n'ai sevârșit nimic.

Știe mai bine.

— Auzit-ai că 40 de mii de Muscali și-au pierdut viața la Przemysl?

— Eu am auzit despre 70 mii.

— Ei vezi, că nu ști, deoarece cei 30 de mii n'au căzut, ci au fost aruncați în aer!

Dragoste, un glumă.

Femeea: Spune dragă bărbate, mai iubi și atunci, dacă aș fi departe, foarte departe de tine?

Bărbatul: Ce întrebare e și asta? Cu cât ești mai departe de mine, draga mea, cu atât te iubesc mai mult.

Ceea-ce nu pot înțelege Englezii.

Înainte cu un veac (la 1814) lângă Waterloo au luptat Englezii, Franțujii și Nemții, dar așa că Englezii și Nemții erau buni tovarăși de arme împotriva Franțujilor cari luptau ca lei.

După un veac iarăși acești 3 s'au întâlnit în apropierea satului Waterloo, dar cum? Englezii și Franțujii groaznic îmblățiți de puternicii Pruși!

Gureșii englezi

se laudau că vor »administra« ei un zdrăvăn Waterloo*) Nemților, iar pe împăratul Vilhelm îl vor interna pe insula Sf. Elena. S'a întâmplat chiar contrarul, căci Nemții »administrară« vre-o cinci Waterloo Englezilor și tovarășilor lor de arme, încă vor ține minte până vor fi Engleji pe pământ.

*) La Waterloo în Belgia a fost bătut împăratul Franțujilor Napoleon I. la 1814.

Numai împreună.

— Frate, ce zici la știrea aia, că (des)-onorabila ententă numai împreună vrea să pună pace?

— D'apoi ce să zic? Ea purcede corect, căci tus-trele vor mânca bătaie împreună, și astfel e logic, ca împreună să primească și pacea.

Suspîn englezesc.

Averea, frumuseța și puterea, sunt trei lucruri trecătoare.

În școală.

Dascălul: Luați bine seamă copii, ce vă întreb. Dacă 500 de soldați de-ai noștri omor 1000 de Ruși din 5000, mai câți Ruși rămân?

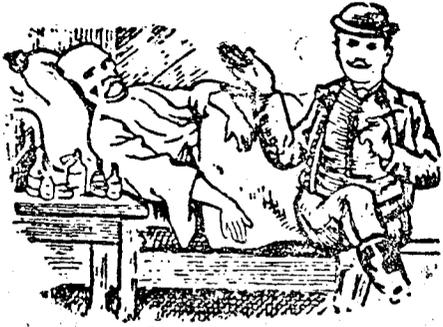
Pavel (sare repede și spune): Nu mai rămâne nici unul, căci ceilalți fug.

Dovadă bună.

Judele: Ai furat portmoneul și incelele, ciasornicul de aur însă nu...

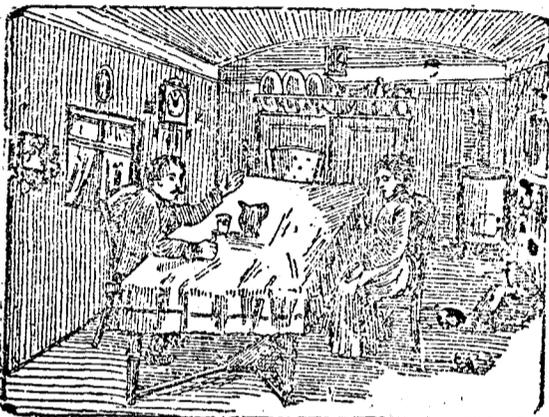
Hoțul: Poftim, dle jude, dovadă că am fost biat.

Leacuri scumpe.

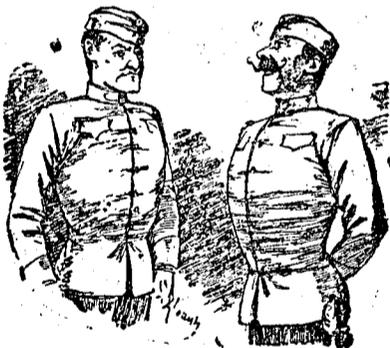
Medicul: Iată, îți las niște leacuri. După prânz și după cină să iei din ele cu o linguriță.
Diurnistul: Prânz... cină?... Vă rog să-mi lăsați și bunătățile aceste.

Nebunia și testamentul.

— Ce faci bărbate?
— Îmi scriu testamentul. Te întreb, iubita mea, spune-mi: ai păstrat scrisorile mele de dragoste, cari ți-le-am trimis pe timpul când eram june.
— Le mai am încă.
— Adu-le, să le arz.
— Ți-ai pierdut mințile?
— Doamne ferește! Nu vreau ca să fie atacat testamentul.
— Cine să-l atace?
— Vre-o rudă, care pe temeiul scrisorilor mele de dragoste va dovedi, că am fost n e b u n când te-am luat de nevastă.

Cătănie nu glumă.

Dl căprar Musteț: Azi dimineață în cursul exercitiului am băgat de seamă, că dta, voluntar Tôhegyi cei zdrăvit, după aceea a zdrăvit dl locotenent Biró înseamnăți bine: dreptul de a zdrăvia mai întâi îl are dl locotenent, numai atunci urmezi Dta!

Critică.

Pictorul: Zici că tabloul nu e bun? Cum poți tu spune judecată despre un tablou, când în veci n'ai pictat vre-unul?

Prietenul pictorului: Ce vorbești copilării? Să nu pot eu judeca că oare bun e ori stricat oul? Doar n'am ouat eu în veci?

Dreptate cătănească.

Dl locotenent Pavric, către un voluntar: Stimabile, iarăși te-ai împotrivit poruncilor mele? Înseamnă-ți bine, că cei ce au rang mai mare, totdeauna au și drept. Iar dacă n'au drept, și atunci așa stă treaba cum ei zic.

La școală.

Învățătorul: Măi Nicolae, târziu ai sosit la școală!

Nicolae: Mă rog, mama a că- oțat un copilăș.

Învățătorul: Bine. Odată te mai lert, dar a două oară să nu se mai întâmple așa ceva!

Gustul sărutatului.

Bucătărea asa Leana (către prietena sa): Pentru ce i-ai dat drumul hornistului?

Bucătăreasa Veta: Sărutul lui... a avut gust de aramă.

Om norocos.

— Ieri în cafenea am pierdut în cărți 20 fiorini. Norocul meu, că n'am avut nici măcar un ban negru!

Viața îndelungată.

— Cât timp ați trăit împreună cu ficiertatul?

— Aproape 50 de ani. Anul trecut a răposat.

— Păcat că a murit.

— Zău, păcat! Cînd l'am luat, părerea medicilor la fost că-i ofticos și nu trăește mult.

Nu-i spărios.

Nenea Mihai: Nu ți-i sperios murgul?

Poncul țiganul: Sperios? Ce vorbești? Doar de trei nopți singur stă în grajd!

În Bacica.

Călătorul (venind dela stația comunei învecinate, se dă jos din birjă la casa satului. Își caută ciasornicul: erau tocmai trei ciasuri, în turn însă bătea patru. Zice judeului care stă în poartă: Ce naiba, poate fi cu ciasornicul meu? L'am locmit la stație și acum văz că sint patru, deci întârzie cu un cias.

Judele: Nu întârzie. Poporul de odăre datina să întârzie dela plecarea trenului, de aceea am dat poruncă, ca ciasornicul din turn să grăbiască cu l cias

Se pricepe.

— Domnișoară, să punem umăr la umăr și așa să luptăm!

— Dar împotriva cui, domnule locotenent!

— Împotriva ori și cui! D-voastră, însă, Domnișoară, aveți umeii admirabili.

Ghicitori.

Mama și cu feciorășul
Caută pe unchiașul.

Unde-i!

Și aici lipsește nenea
Căutați și-l veți afla.